

Sygn. akt: VU 773/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę górniczą

na skutek odwołań M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 22 marca 2013 roku i z dnia 8 maja 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 22 marca 2013r. - znak (...) - odmówił M. M. prawa do emerytury górniczej.

W uzasadnieniu strona pozwana podała ,iż wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 50a ust.1pkt.2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż udokumentował okres pracy górniczej w łącznym wymiarze 11 lat i 02 miesiący – wobec wymaganych co najmniej 25 lat .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 08 maja 2013r. - znak (...) - odmówił M. M. prawa do emerytury górniczej.

W uzasadnieniu strona pozwana ponownie podniosła argumenty jak w uzasadnieniu decyzji z dnia 22 marca 2013r.

Dodatkowo wskazano, iż do okresu pracy górniczej nie uznano zatrudnienia wnioskodawcy w okresie od 01 lipca 1987r. do 31 grudnia 1990r., gdyż stanowiska pracy na których zatrudniony był M. M. nie są określone w Zarządzeniu Nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, w kopalni węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą.

Organ rentowy ponadto wskazał ,iż okres od 01 grudnia 1989r. do 02 września 1990r. nie może być uznany jako praca górnicza , gdyż skarżący pracował pod ziemią na 0,6 etatu.

Odwołanie od powyższych decyzji złożył M. M., w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji .

Na rozprawie w dniu 26 września 2013r. skarżący sprecyzował żądanie odwołania w ten sposób ,że domagał się jedynie ustalenia ,iż okresy pracy od 07 lipca 1987r. do 31 lipca 1989r. na stanowisku inspektora do spraw robót telekomunikacyjnych pod ziemią ; od 01 sierpnia 1989r. do 30 listopada 1989r. i od 03 września 1990r. do 31 grudnia 1990r. – na stanowisku inspektora nadzoru do spraw robót telekomunikacyjnych pod ziemią – były okresami pracy górniczej na stanowiskach wymienionych w Zarządzeniu Nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią , w kopalni węgla brunatnego , na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą .

W oświadczeniu złożonym do protokołu rozprawy w dniu 26 września 2013r. M. M. wskazał ,iż ani na dzień złożenia wniosków o emeryturę górniczą , ani na dzień orzekania w sprawie nie legitymuje się wymaganym przepisami prawa 25 letnim okresem pracy górniczej.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podtrzymała w całości argumenty przedstawione w zaskarżonych decyzjach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. urodził się dnia (...)

W dniu 26 lutym 2009r. zakład pracy skarżącego złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o emeryturę górniczą dla M. M..

Do przedmiotowego wniosku dołączono świadectwa pracy i inne dokumenty, z których wynikało, że bezspornym w sprawie jest okres pracy górniczej wnioskodawcy w wymiarze łącznym 11 lat i 02 miesięcy . Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. uznał wnioskodawcy – jako pracy górniczej - okresów : od 07 lipca 1987r. do 31 lipca 1989r. na stanowisku inspektora do spraw robót telekomunikacyjnych pod ziemią ; od 01 sierpnia 1989r. do 30 listopada 1989r. i od 03 września 1990r. do 31 grudnia 1990r. – na stanowisku inspektora nadzoru do spraw robót telekomunikacyjnych pod ziemią – z przyczyn wymienionych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji z dnia 08 maja 2013r.

dowody: - akta emerytalne wnioskodawcy i akta dotyczące ustalenia kapitału początkowego ,

- protokół rozprawy z dnia 26 września 2013r. 00:07:21 - 00:18: 16.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie .

Zgodnie z treścią art. 55a ust. 1 pkt. 1,2,3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. , Nr 153 , poz. 1227 z późniejszymi zmianami) - górnicza emerytura przysługuje pracownikowi , który spełnia łącznie następujące warunki :

1. ukończył 55 lat ,
2. ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami równorzędnymi co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1,
3. nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych , na dochody budżetu państwa .

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie sąd uznał ,iż po stronie skarżącego nie został spełniony warunek okresu pracy górniczej w łącznym wymiarze 25 lat . W dacie złożenia wniosków o emeryturę górniczą oraz w dacie wydania zaskarżonej decyzji , ani w dacie rozpoznania przez sąd odwołań M. M. nie legitymował się wymaganym 25 letnim okresem pracy górniczej .

Z literalnego bowiem brzmienia przepisu art. 50a ust.1 pkt.2 ustawy emerytalnej wynika ,iż warunkiem nabycia prawa do emerytury górniczej na podstawie wyżej wymienionego przepisu jest co najmniej 25 letni okres pracy górniczej .

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 12 stycznia 2005r. IUK 160/04(OSNP 2005/16/255) w postępowaniu odrębnych w sprawie z zakresu ubezpieczenia społecznego toczącym się z odwołania od decyzji organu rentowego wydanej na wniosek o przyznanie emerytury lub renty , niedopuszczalne jest przedmiotowe przekształcenie roszczenia (art. 193 k.p.c.) przez żądanie ustalenia tylko niektórych przesłanek warunkujących prawo do świadczenia (w niniejszej sprawie zaliczenie do okresu pracy górniczej zatrudnienia od : od 07 lipca 1987r. do 31 lipca 1989r.; od 01 sierpnia 1989r. do 30 listopada 1989r. i od 03 września 1990r. do 31 grudnia 1990r.) .

Wielokrotnie Sąd Najwyższy wyrażał ugruntowany w praktyce pogląd , że niedopuszczalne jest w trybie art. 189k.p.c. ustalania faktów , także prawotwórczych , jeśli celem tego powództwa jest ustalenie dowodu, który ma być wykorzystany w postępowaniu o świadczenia z ubezpieczenia społecznego (por. uchwały Sądu Najwyższego z 3 listopada 1994r. I PZP 45/94- OSNAPiUS 1995nr 6 , poz. 74 ; z 19 marca 2003r. III UZP 1/03- OSNP 2003, nr 13, poz. 317, a także wyroki z dnia: 17 grudnia 1997r. I PKN 434/97 - OSNAPiUS z 1998, nr 21 , poz. 627 ; 23 lutego 1999r. I PKN 597/98 – OSNAPiUS 2000 nr 8, poz. 301 ; 19 września 2000r., IIUKN 725/99- OSNAPiUS 2002, nr 7, poz. 170).

Reasumując sąd uznał , że brak 25 lat pracy – skutkuje uznaniem ,iż M. M. nie przysługuje prawo do emerytury górniczej określonej w art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

W konsekwencji sąd uznał ,iż skarżący w dacie złożenia wniosku o emeryturę nie spełniał wszystkich warunków do przyznania prawa do emerytury na podstawie wyżej powołanego przepisu.

Reasumując przedstawione powyżej okoliczności sąd kierując się treścią art. 477 ¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołania , gdyż nie było podstaw do ich uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .